

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ДНІПРОПЕТРОВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Електрична, 28а, м. Дніпро, 49000
DniproPolice.GUNP@proton.me, Ідентифікаційний код 40108866

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Дніпро

«25» червня 2026 року

Заступник начальника відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту слідчого управління ГУНП в Дніпропетровській області майор поліції Покаленко Михайло Сергійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесені 19.06.2026 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12026040000001510, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 2, 36, 40, 42, 276-278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Суровікіну Сергію Володимировичу, 11.10.1966 року народження, громадянину Російської Федерації, уродженцю м. Новосибірська, РФ, місце реєстрації – РФ, м. Москва, Хорошевський район, вул. Авіаконструктора Мікояна, буд. 14, корп. 2, кв. 53

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1, 2 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року), тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, та порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, поєднаним з умисним вбивством.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1, 2 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року), у вчиненні яких підозрюється Суровікін С.В.:

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до ст. 48 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I) для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й військові об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти військових об'єктів.

Відповідно до ч. 1 ст. 51 Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських Конвенцій від 12.08.1949 (далі - ДП I) цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з військовими операціями.

Згідно з ч. 2 ст. 51 ДП I цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів.

Згідно з ч. 4 ст. 51 ДП I напади невибіркового характеру заборонено.

Відповідно до п. б ч.5 ст. 51 ДП I передбачено, що серед інших належить вважати невибірковим нападом, у тому числі напад, котрий, як можна очікувати, попутно потягне за собою втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб та шкоду цивільним об'єктам, або те й інше разом, які були б надмірними щодо конкретної і безпосередньої військової переваги, якої передбачається таким чином досягти.

Відповідно до п.п. б, с ч. 4 ст. 51 ДП I передбачено, що серед інших належить вважати невибірковим нападом, у тому числі напад, наслідки якого не можуть бути обмежені, як це вимагається згідно з цим Протоколом; і які, таким

чином, у кожному такому випадку поражають воєнні об'єкти й цивільних осіб або цивільні об'єкти, не розрізняючи їх.

Згідно статті 52 Додаткового протоколу I, цивільні об'єкти не повинні бути об'єктом нападу або репресалій. Цивільними об'єктами є всі ті об'єкти, які не є воєнними об'єктами, як вони визначені в пункті 2.

Відповідно до пункту 2 цієї статті ДП I, напади повинні суворо обмежуватися воєнними об'єктами. Що стосується об'єктів, то воєнні об'єкти обмежуються тими об'єктами, які через свій характер, розміщення, призначення або використання вносять ефективний вклад у воєнні дії і повне або часткове руйнування, захоплення чи нейтралізація яких за існуючих у даний момент обставин дає явну воєнну перевагу.

Стаття 57 ДП I зазначає, що при проведенні воєнних операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти.

Згідно пункту 2 вказаної статті, щодо нападів вживаються такі запобіжні заходи:

а) ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення:

а.1) роблять все практично можливе, щоб пересвідчитися в тому, що об'єкти нападу не є ні цивільними особами, ні цивільними об'єктами й не підлягають особливому захисту, а є воєнними об'єктами у значенні пункту 2 статті 52, і що згідно з положенням цього Протоколу напад на них не заборонено;

а.2) вживають усіх практично можливих запобіжних заходів при виборі засобів і методів нападу з тим, щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам і, в усякому випадку, звести їх до мінімуму;

а.3) утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати;

б) напад відміняється або зупиняється, якщо стає очевидним, що об'єкт не є воєнним, що він підлягає особливому захисту, або що напад, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається отримати;

с) робиться ефективно завчасне попередження про напади, які можуть торкнутися цивільного населення, за винятком тих випадків, коли обставини цього не дозволяють.

Також відповідно до п. а ст. 3 ст. 85 ДП I перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу є серйозним порушенням цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисно на порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного ушкодження чи шкоди здоров'ю.

Згідно ст. 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є Додатком до IV Конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від

18.10.1907, забороняється будь-яким способом атакувати чи бомбардувати незахищені міста, селища, житлові будинки чи споруди.

Відповідно до ст. 8(2)(b)(i)(ii) Римського статуту Міжнародного кримінального суду умисне спрямування нападів на цивільне населення як таке, що не бере безпосередньої участі у воєнних діях та умисне спрямування нападів на цивільні об'єкти, тобто об'єкти, що не є військовими цілями, є воєнним злочином.

Крім того, умисне вчинення нападу з усвідомленням того, що такий напад призведе до випадкової загибелі чи поранення цивільних осіб або заподіє шкоди цивільним об'єктам чи масштабної, довготривалої та серйозної шкоди навколишньому природному середовищу, яка буде явно надмірною в порівнянні з конкретною та безпосередньо очікуваною загальною військовою перевагою, є воєнним злочином відповідно до ст.8 (2)(b)(iv) Римського статуту Міжнародного кримінального суду.

Згідно з ст. 33 Статуту внутрішньої служби збройних сил РФ єдиноначальність є одним із основних принципів будівництва збройних сил, керівництва ними та взаємин між військовослужбовцями.

Єдиноначальність полягає в наділенні командира (начальника) всією повнотою розпорядчої влади стосовно підлеглих і покладенні на нього персональної відповідальності перед державою за всі сторони життя та діяльності військової частини, підрозділу та кожного військовослужбовця.

Єдиноначальність виявляється у праві командира (начальника), виходячи із всебічної оцінки обстановки, одноосібно приймати рішення, віддавати ... відповідні накази і забезпечувати їх виконання.

Відповідно до ст. 44 Статуту внутрішньої служби збройних сил РФ командир (начальник) несе відповідальність за відданий наказ (наказування) та його наслідки.

Згідно з ст. 10 Бойового статуту сухопутних військ ЗС РФ, управління підрозділами організується та здійснюється на основі рішення командира. Командир несе особисту відповідальність за прийняті рішення та виконання поставлених завдань. Він зобов'язаний у встановлені терміни організувати виконання завдань, поставлених старшим начальником, керувати безпосередньою підготовкою підлеглих підрозділів до дій, а також наполегливо і безперервно керувати ними, домагаючись виконання прийнятого рішення у встановлені терміни.

Згідно п. 2.1 ст. 10 Федерального закону РФ «Про оборону» встановлено, що при застосуванні військ (сил) командувач зобов'язаний дотримуватися загальновизнаних принципів та норм міжнародного права, міжнародних договорів РФ.

Згідно до ст. 65 «Тимчасової настанови з підготовки і ведення воєнних дій ЗС РФ» частина II (стратегічна операція на театрі воєнних дій) (далі ТН ПВД-2) встановлено, що підготовка операції (бойових дій) є комплексом заходів, що проводяться командувачами штабів і включає: організацію операції (бойових дій) (ухвалення рішення, постановку завдань елементам оперативної побудови - військам (силам), планування операції, організація вогневої та ядерної поразки противника, взаємодії, всебічного забезпечення та управління); підготовку командування, штабів та військ (сил) до військових дій; створення угруповань військ (сил); зайняття зон (смуг)

відповідальності та їх інженерне обладнання; контроль готовності військ (сил) до воєнних дій.

Статтею 67 ТН ПВВД-2 встановлено, що організація та методи роботи командувачів та штабів під час підготовки та під час операцій визначаються умовами обстановки, характером поставлених завдань та встановленими строками готовності військ (сил) до їх виконання. У всіх випадках забезпечується тверде безперервне управління військами, своєчасне прийняття рішень, повне та якісне здійснення заходів щодо організації операції, погоджену діяльність органів управління, надання військам можливо більшого часу для підготовки до виконання завдань, оперативне реагування зміни обстановки під час операції. При підготовці операції можуть застосовуватись методи послідовної, паралельної роботи або їх поєднання різних ланках). Робота командувача та штабу при підготовці операції організовується на наступних принципах: колегіальності з персональною відповідальністю посадових осіб за вироблення рішення; ухвалення рішення здійснюється «згори донизу», а планування операції та практична підготовка військ до майбутні дії - «знизу вгору».

Статтею 68 ТН ПВВД-2 встановлено, що з отриманням оперативної директиви (бойового розпорядження) командувач і штаб приступають до підготовки операції, використовуючи засоби системи автоматизованого управління у відповідному порядку.

Статтею 69 ТН ПВВД-2 встановлено, що з'ясування задачі, оцінку обстановки та прийняття рішення на операцію командувач здійснює особисто при безпосередньої участі штабу, заступників, начальників родів військ, управлінь, відділів (відділень) та служб, які здійснюють необхідні доповіді, готують пропозиції, довідки та оперативні розрахунки.

Статтею 70 ТН ПВВД-2 встановлено, що оцінка обстановки здійснюється з урахуванням прогнозу її розвитку під час підготовки та під час операції та включає: оцінку військово-політичної (оперативно-стратегічної), інформаційної, соціальної обстановки у регіоні (районі) майбутніх дій; оцінку бойового складу супротивника; оцінку стану своїх військ (сил) та співвідношення бойових потенціалів; оцінку фізико-географічних умов району операції, а також інших факторів, що впливають на виконання бойових завдань. По кожному елементу оцінки ситуації робляться висновки, необхідні прийняття рішення на операцію.

Статтею 71 ТН ПВВД-2 встановлено, що командувач із начальником штабу і начальником оперативного управління (відділу) розглядає і затверджує задуми заступників командувача, начальників родів військ, управлінь, відділів (відділень) і служб, після чого завдання за видами всебічного забезпечення доводять військам (силам), а також ставлять бойові завдання (задачі) з'єднанням (частинам) родів військ, спеціальних військ і матеріально-технічного забезпечення.

Статтею 74 ТН ПВВД-2 визначено засади вогневого ураження. При цьому зазначається, що до безпосереднього вогневого ураження залучається артилерія з'єднань першого ешелону, а при нестачі сил і засобів – армійські засоби ракетних військ і артилерії; безпосереднє вогневе ураження організовується за рішеннями командирів загальновійськових з'єднань (частин)

і здійснюється узгоджено з діями військ у зонах відповідальності за розвідку і ураження.

Статтею 101 ТН ПВД-2 встановлено, що рішення на стратегічну операцію на театрі воєнних дій при завчасній підготовці операції розробляється в ході оперативного планування застосування військ (сил) військового округу відповідно до стратегічного задуму застосування Збройних сил.

Статтею 55 Тимчасової настанови по службі штабів об'єднань Збройних Сил РФ (далі - ТНСШ) встановлено, що управління військами організовується і здійснюється на основі рішення командувача. Командувач несе особисту відповідальність за прийняті рішення, застосування підпорядкованих військ та виконання ними поставлених завдань. Управління військами він здійснює особисто, через штаб, а також, у тому числі, через своїх заступників, начальників родів військ, управлінь, відділів (відділень) і служб.

Відповідно до ст. ст. 66, 67 ТНСШ, безпосереднім організатором управління військами є начальник штабу. Питання організації його управління відображаються, зокрема, в оперативних директивах, бойових наказах та бойових розпорядженнях.

Згідно ст. 69 ТНСШ, начальник штабу є безпосереднім організатором роботи штабу і несе особисту відповідальність за виконання покладених на штаб завдань. Він відповідає за організацію та забезпечення безперервного управління військами, стан бойової та мобілізаційної готовності штабу і частин (підрозділів) охорони та забезпечення, керує їх підготовкою та бойовим злагодженням, організовує всі види діяльності управлінь.

Начальник штабу є першим заступником командувача. Тільки він має право від імені командувача віддавати розпорядження і накази підлеглим військам, заступникам командувача, начальникам родів військ, управлінь, відділів (відділень) і служб об'єднання.

Здійснюючи керівництво штабом, він зобов'язаний: особисто розробляти найважливіші документи; готувати систематизовані висновки з оцінки обстановки з урахуванням прогнозу її розвитку та пропозиції з підготовки до майбутніх дій військ; організовувати та здійснювати контроль виконання прийнятих командувачем рішень; контролювати своєчасність доведення та виконання поставлених завдань і особливо важливих розпоряджень; керувати плануванням операцій (виконання поставлених завдань) та координувати роботу заступників командувача, начальників, начальників, а також інших осіб.

Начальник штабу безпосередньо організовує роботу групи планування вогневого ураження противника.

Згідно ст. 72 ТНСШ, визначено загальні обов'язки офіцера штабу, які стосуються обов'язків начальника ракетних військ і артилерії (далі **РВіА**). Зокрема, зазначає, що офіцер штабу зобов'язаний: знати й розуміти стиль і методи роботи командування, твердо знати й уміти практично виконувати обов'язки за своєю посадою; знати характер і зміст сучасних операцій та основи застосування військ у них, організацію, озброєння й військову техніку, можливості підпорядкованих військ і військ противника; уміти глибоко аналізувати та оцінювати обстановку, під час підготовки та ведення операції, а також після виконання бойового завдання, швидко й точно проводити необхідні оперативні розрахунки, у встановлені строки доводити до нижчих штабів бойові завдання та розпорядження тощо.

Статтею 118 ТНСШ передбачено, що будь-яке рішення командувача Об'єднаного угруповання військ (сил) щодо бойового застосування підпорядкованих йому військ, приймається командувачем особисто при безпосередній участі штабу.

Відповідно до положень ст. 129 ТНСШ, у бойовому розпорядженні, окрім іншого, зазначаються короткі висновки з оцінки противника, заходи щодо забезпечення, що виконуються на користь об'єднання (з'єднання) силами та засобами старшого начальника за етапами операції, що надаються (передаються в оперативне підпорядкування) з'єднання (частини), райони та строки їх прибуття, основні завдання щодо забезпечення операції та строки їх виконання при підготовці, у ході та після виконання поставленого завдання та термін готовності до виконання заходів щодо забезпечення.

Статтею 214 ТНСШ передбачено, що командувач у ході операції (бойових дій) керує діями підпорядкованих йому військ (сил) з командного пункту; здійснює оцінювання обстановки і уточнює своє рішення, уточнює завдання підпорядкованим військам або ставить нові.

Статтею 220 ТНСШ передбачено, що начальник ракетних військ і артилерії угруповання військ готує пропозиції начальнику штабу щодо порядку вогневого ураження противника.

Статтею 231 ТНСШ передбачено, що начальник штабу у ході вогневого ураження організовує роботу штабу щодо контролю виконання поставлених завдань, аналізу результатів вогневого ураження та доповідає їх командувачу та у вищій штаб.

Положеннями ст. 281 ТНСШ передбачено наявність планувальних документів щодо вогневого ураження противника на кожен добу – добового бойового плану, плану з графіком вогневого ураження противника на добу, які підлягають затвердженню командувачем.

Суровікін Сергій Володимирович, 11.10.1966 р.н., з липня до вересня 2022 року, перебуваючи на посаді командувача угруповання військ (сил) «Південь» ЗС РФ (далі – УВ(с) «Південь» ЗС РФ), проходив військову службу в ЗС РФ у званні генерал армії та приймав активну участь у військових діях проти України, усвідомлюючи обставини існування міжнародного збройного конфлікту між Україною та РФ, а також свою безпосередню участь у ньому.

Крім того, Суровікін С.В. обіймав посаду, пов'язану із виконанням організаційно-розпорядчих обов'язків, а отже був військовою службовою особою та зобов'язаний дотримуватися особисто і забезпечити дотримання підлеглими законів та звичаїв війни, що закріплені в нормах гуманітарного міжнародного права, зокрема в Женевських конвенціях від 12.08.1949, Протоколі I та IV Конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907.

Очолюване генералом армії Суровікіним С.В. УВ(с) «Південь» ЗС РФ є міжвидовим стратегічним територіальним об'єднанням ЗС РФ, управління яким здійснює Генеральний штаб ЗС РФ відповідно до рішень МО РФ на підставі стратегічного замислу застосування ЗС РФ, затвердженого ВГК.

У зв'язку із займаними генералом армії ЗС РФ Суровікіним С.В. та невстановленими під час досудового розслідування особами – начальником штабу та начальником ракетних військ і артилерії УВ(с) «Південь» ЗС РФ посадами, останнім у вищевказаний період були підпорядковані різноманітні

сили, серед яких, 58-ма загальновійськова армія Південного військового округу ЗС РФ (далі - 58 ЗВА), на яку покладалось виконання поставлених завдань відповідно до рішень та планів вищого військового командування ЗС РФ.

У вищезазначеній армії перебували на озброєнні реактивні системи залпового вогню калібру 122 мм БМ-21 «Град» (Індекс ГРАУ 9К51).

Будучи військовою службовою особою ЗС РФ, яка уповноважена здійснювати планування бойових дій і підготовку підпорядкованих підрозділів до бойових дій, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на здійснення нападу невибіркового характеру на цивільні об'єкти та цивільне населення Нікопольського району Дніпропетровської області, шляхом ведення постійного турбуючого вогню, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді можливої загибелі та поранення цивільних осіб, тобто осіб, що перебувають під захистом Женевських конвенцій від 12.08.1949, а також пошкодження цивільних об'єктів, бажаючи настання таких наслідків та розуміючи протиправність своїх дій, Суровікін С.В., спільно з невстановленими на даний час начальником штабу та начальником ракетних військ і артилерії УВ(с) «Південь» ЗС РФ, не пізніше липня 2022 року (точний час досудовим розслідуванням не встановлено), перебуваючи у невстановленому досудовим розслідуванням місці, залучив командувача 58 ЗВА генерал-лейтенанта Ляміна Дениса Ігоровича, якому визначив роль в реалізації спільного плану щодо управління здійсненням підпорядкованими йому підрозділами та підлеглими військовослужбовцями ЗС РФ під час оборонної операції, у тому числі нанесення вогневих уражень по об'єктам цивільної інфраструктури та промисловості для припинення їх функціонування, поранення та вбивства цивільних осіб Нікопольського району Дніпропетровської області у вищевказаний спосіб. Водночас Лямін Д.І. погодився на реалізацію вказаного плану та відведена йому роль.

Для виконання поставлених завдань Лямін Д.І. у період з липня по вересень 2022 року, знаходячись на тимчасово окупованій території Запорізької області (точне місце не встановлено), залучив підпорядкованих йому військовослужбовців ЗС РФ, зокрема начальника штабу 58 ЗВА генерал-лейтенанта Медведєва Сергія Вікторовича та невстановленого на даний час досудовим розслідуванням начальника ракетних військ і артилерії 58 ЗВА.

Надалі у невстановлений час, але не пізніше липня 2022 року, для реалізації вказаного плану військового командування РФ в штабі УВ(с) «Південь» ЗС РФ, під загальним керівництвом начальника штабу УВ(с) «Південь» ЗС РФ (особу якого не встановлено) та за безпосередньої участі невстановленого на даний час досудовим розслідування начальника ракетних військ і артилерії УВ(с) «Південь» ЗС РФ здійснено планування загального вогневого ураження групою планування вогневого ураження по території Нікопольського району Дніпропетровської області.

За результатами планування загального вогневого ураження вищевказаними особами прийнято план бойового застосування артилерії по території Нікопольського району Дніпропетровської області, який став підставою для підписання бойових наказів (розпоряджень) про нанесення вогневих уражень командувачем УВ(с) «Південь» ЗС РФ генералом армії Суровікіним С.В.

Для реалізації вказаних бойових наказів (розпоряджень) командувача УВ(с) «Південь» ЗС РФ генерала армії Суровікіна С.В., в штабі 58 ЗВА здійснено планування загального вогневого ураження по території Нікопольського району Дніпропетровської області.

За результатами планування загального вогневого ураження начальником штабу 58 ЗВА Медведєвим С.В. та невстановленим на даний час досудовим розслідуванням начальником ракетних військ і артилерії 58 ЗВА прийнято план бойового застосування артилерії по території Нікопольського району Дніпропетровської області, на підставі якого командувачем 58 ЗВА Ляміним Д.І. підписано бойові накази (розпорядження).

Надалі командувач 58 ЗВА генерал-лейтенант Лямін Д.І, використовуючи надані йому повноваження відповідно до займаної посади, прийняв рішення та поставив завдання щодо застосування підпорядкованими підрозділами 58 ЗВА засобів вогневого ураження та керував цими з'єднаннями, а також військовими частинами в ході постановки завдань на обстріли.

Залучені до виконання бойових наказів (розпоряджень) командувача 58 ЗВА невстановлені досудовим розслідуванням командири мотострілецьких бригад, артилерійських полків, артилерійських дивізіонів ЗС РФ, шляхом віддання наказів (розпоряджень), підпорядкованим військовослужбовцям ЗС РФ (особи яких на цей час досудовим розслідування не встановлені), забезпечували безпосереднє вогневе ураження із застосуванням артилерійських засобів та реактивних систем залпового вогню БМ-21 «ГРАД» об'єктів цивільної інфраструктури Нікопольського району Дніпропетровської області у період з липня по серпень 2022 року.

Так, **12 липня 2022 року** приблизно о 00:03 годині невстановлені в ході досудового розслідування військовослужбовці мотострілецьких бригад, артилерійських полків та дивізіонів ЗС РФ, які входили до складу 58 ЗВА, приймаючи участь у міжнародному збройному конфлікті на території України та знаходячись в районі населених пунктів: Кам'янка-Дніпровка, Водяне, Енергодар ГОТ Запорізької області, на виконання плану бойового застосування артилерії по території Нікопольського району Дніпропетровської області, який став підставою для підписання бойових наказів (розпоряджень) про нанесення вогневих уражень командувачем УВ(с) «Південь» ЗС РФ генералом армії Суровікіним С.В., діючи під керівництвом невстановленої особи, яка здійснювала командування і контроль виконання бойового завдання, умисно, маючи на озброєнні реактивні системи залпового вогню калібру 122 мм БМ-21 «Град», здійснили обстріл об'єктів цивільної інфраструктури, житлових будинків, які знаходяться у м. Нікополь Дніпропетровської області.

Вказаний артилерійський обстріл призвів до пошкодження гаражних приміщень у м. Нікополь, а саме:

- гаражне приміщення №62 та №63 буд.100а по вул. Княжа.

16 липня 2022 року приблизно о 04:06 годині невстановлені в ході досудового розслідування військовослужбовці мотострілецьких бригад, артилерійських полків та дивізіонів ЗС РФ, які входили до складу 58 ЗВА, приймаючи участь у міжнародному збройному конфлікті на території України та знаходячись в районі населених пунктів: Кам'янка-Дніпровка, Водяне, Енергодар ГОТ Запорізької області, на виконання плану бойового застосування артилерії по території Нікопольського району Дніпропетровської області, який

став підставою для підписання бойових наказів (розпоряджень) про нанесення вогневих уражень командувачем УВ(с) «Південь» ЗС РФ генералом армії Суровікіним С.В., діючи під керівництвом невстановленої особи, яка здійснювала командування і контроль виконання бойового завдання, умисно, маючи на озброєнні реактивні системи залпового вогню калібру 122 мм БМ-21 «Град», здійснили обстріл об'єктів цивільної інфраструктури, житлових будинків, які знаходяться у м. Нікополь Дніпропетровської області.

Вказаний артилерійський обстріл призвів до загибелі 2 цивільних осіб, а саме:

- [REDACTED] р.н.;
- [REDACTED] р.н..

Крім цього, вказаний артилерійський обстріл призвів до отримання тілесних ушкоджень 3 цивільних осіб, а саме:

- [REDACTED] р.н., яка отримала легкі тілесні ушкодження у вигляді різаної рани м'яких тканин лобної ділянки голови;
- [REDACTED] р.н., яка отримала легкі тілесні ушкодження у вигляді закритого перелому бугристості нігтьової фаланги 3-го пальця лівої кисті без зміщення уламків;
- [REDACTED] р.н., яка отримала легкі тілесні ушкодження у вигляді вогнепального осколкового сліпого поранення м'яких тканин лівого стегна у нижній третині по зовнішній поверхні з наявністю стороннього тіла металевий щільності (осколок) в м'яких тканинах стегна.

Також, вказаний артилерійський обстріл призвів до пошкодження житлової забудови, підприємств та освітніх установ у м. Нікополь, а саме:

- багатоквартирних будинків по пр. Трубників, 99, 101, 103, 105; по вул. Херсонській 278а, 298б; по вул. Лапінській 313, 315;
- комунального закладу освіти «Нікопольського центру професійної освіти» Дніпропетровської обласної ради за адресою: Дніпропетровська область, м. Нікополь, вул. Херсонська, 298а;
- ТОВ «Інтерпайп Ніко Тьюб» Дніпропетровської обласної ради за адресою: Дніпропетровська область, м. Нікополь, пр. Трубників, 56;
- станції переливання крові комунального підприємства «Нікопольська міська лікарня №4» Нікопольської міської ради за адресою: Дніпропетровська область, м. Нікополь, пр. Трубників, 56/2;
- Нікопольської гімназії №23 Нікопольської міської ради за адресою: Дніпропетровська область, м. Нікополь, вул. Корбута, 1а;
- магазину за адресою: Дніпропетровська область, м. Нікополь, вул. Корбута, 26.

18 липня 2022 року приблизно о 02:15 годині невстановлені в ході досудового розслідування військовослужбовці мотострілкових бригад, артилерійських полків та дивізіонів ЗС РФ, які входили до складу 58 ЗВА, приймаючи участь у міжнародному збройному конфлікті на території України та знаходячись в районі населених пунктів: Кам'янка-Дніпровка, Водяне, Енергодар ТОТ Запорізької області, на виконання плану бойового застосування артилерії по території Нікопольського району Дніпропетровської області, який став підставою для підписання бойових наказів (розпоряджень) про нанесення

вогневих уражень командувачем УВ(с) «Південь» ЗС РФ генералом армії Суровікіним С.В., діючи під керівництвом невстановленої особи, яка здійснювала командування і контроль виконання бойового завдання, умисно, маючи на озброєнні реактивні системи залпового вогню калібру 122 мм БМ-21 «Град», здійснили обстріл об'єктів цивільної інфраструктури, житлових будинків, які знаходяться у м. Нікополь Дніпропетровської області.

Вказаний артилерійський обстріл призвів до пошкодження житлової забудови у м. Нікополь, а саме:

- приватні будинки по вул. Академіка Павлова 3; по вул. Бериславській 17, 36; по пров. Московському 13а, 40а, 46, 46а; по вул. Веселій 28 49, 53, 53в, 56; по вул. Ялтинській 5; по вул. Херсонській 338б; по вул. Корбути 26; по вул. Гетьманській 53/2.

06 серпня 2022 року приблизно о 01:14 годині невстановлені в ході досудового розслідування військовослужбовці мотострілкових бригад, артилерійських полків та дивізіонів ЗС РФ, які входили до складу 58 ЗВА, приймаючи участь у міжнародному збройному конфлікті на території України та знаходячись в районі населених пунктів: Кам'янка-Дніпровка, Водяне, Енергодар ТОТ Запорізької області, на виконання плану бойового застосування артилерії по території Нікопольського району Дніпропетровської області, який став підставою для підписання бойових наказів (розпоряджень) про нанесення вогневих уражень командувачем УВ(с) «Південь» ЗС РФ генералом армії Суровікіним С.В., діючи під керівництвом невстановленої особи, яка здійснювала командування і контроль виконання бойового завдання, умисно, маючи на озброєнні реактивні системи залпового вогню калібру 122 мм БМ-21 «Град», здійснили обстріл комунальних закладів та житлових будинків, які знаходяться у м. Нікополь Дніпропетровської області.

Вказаний артилерійський обстріл призвів до отримання тілесних ушкоджень 4 цивільних осіб, а саме:

- [REDACTED] р.н., який отримав легкі тілесні ушкодження у вигляді вогнепального осколкового сліпого поранення м'яких тканин правого плеча;

- [REDACTED] р.н., який отримав легкі тілесні ушкодження у вигляді вогнепального осколкового непроникаючого сліпого поранення м'яких тканин грудної клітини зліва;

- [REDACTED] р.н., який отримав тілесні ушкодження середнього ступеню тяжкості у вигляді різаної рани лівого стегна з ушкодженням латеральної голівки чотириголового м'язу;

- [REDACTED] р.н., яка отримала легкі тілесні ушкодження у вигляді інфікованої рани лівої п'яти.

Також, вказаний артилерійський обстріл призвів до пошкодження комунальних закладів та житлової забудови у м. Нікополь, а саме:

- багатоквартирні та приватні будинки по вул. Усова 4, 10, 13, 14, 15, 17; по вул. Новій 8, 29, 51; по вул. Довгалівській 26, 30, 43, 50, 52, 55, 56, 59, 77, 83, 87; по вул. Братів Шиянів 2; по вул. Микитинській 59; по вул. Патріотів України 94;

- Комунальний екологічний заклад дошкільної освіти (ясла-садок) №53 «Золотий півнік» Нікопольської міської ради по вул. Усова 6;

- Комунальний позашкільний навчальний заклад «Нікопольський будинок дитячої та юнацької творчості» по вул. Микитинській 59.

09 серпня 2022 приблизно о 02:23 годині невстановлені в ході досудового розслідування військовослужбовці мотострілкових бригад, артилерійських полків та дивізіонів ЗС РФ, які входили до складу 58 ЗВА, приймаючи участь у міжнародному збройному конфлікті на території України та знаходячись в районі населених пунктів: Кам'янка-Дніпровка, Водяне, Енергодар ТОТ Запорізької області, на виконання плану бойового застосування артилерії по території Нікопольського району Дніпропетровської області, який став підставою для підписання бойових наказів (розпоряджень) про нанесення вогневих уражень командувачем УВ(с) «Південь» ЗС РФ генералом армії Суровікіним С.В., діючи під керівництвом невстановленої особи, яка здійснювала командування і контроль виконання бойового завдання, умисно, маючи на озброєнні реактивні системи залпового вогню калібру 122 мм БМ-21 «Град», здійснили обстріл підприємств та житлових будинків, які знаходяться у м. Нікополь Дніпропетровської області.

Вказаний артилерійський обстріл призвів до отримання тілесних ушкоджень 1 цивільної особи, а саме:

- [REDACTED] р.н., який отримав тілесні ушкодження середнього ступеню тяжкості у вигляді рваної рани скроневої ділянки зліва, вогнепального осколкового поранення лівого передпліччя з відкритим переломом лівої ліктьової кістки у верхній третині.

Також, вказаний артилерійський обстріл призвів до пошкодження підприємств та житлової забудови у м. Нікополь, а саме:

- багатоквартирні та приватні будинки по вул. Івана Мазепи 21; по вул. Гагаріна 66; по вул. Михайла Грушевського 112а; по вул. Воздвиженській 13а;

- ТОВ «ІНТЕРПАЙП НІКО ТЬЮБ» по вул. Трубників, 56, 56г, 57г;

- ПрАТ «СЕНТРАВІС ПРОДАКШН ЮКРЕЙН» по вул. Трубників, 56;

- ТОВ «ХОЗВОКОМ» по вул. Трубників, 56;

- ПрАТ «ЕНЕРГОРЕСУРСИ» по вул. Трубників, 52.

Всі зазначені вище об'єкти цивільної інфраструктури не відносяться до об'єктів військового характеру, а також об'єктів подвійного призначення, знищення яких не викликані військовою необхідністю та не надають військової переваги, цивільне населення, піддане вищевказаним нападам безпосередню участь у збройному конфлікті не приймало.

На підставі вищевикладеного, командувач угруповання військ (сил) «Південь» Суровікін Сергій Володимирович, діючи умисно, в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, за попередньою змовою із невстановленими під час досудового розслідування начальником штабу УВ(с) «Південь» ЗС РФ та начальником ракетних військ і артилерії УВ(с) «Південь» ЗС РФ, командувачем 58 ЗВА Лямінім Д.І., начальником штабу 58 ЗВА Медведєвим С.В., невстановленим на даний час досудовим розслідуванням начальником ракетних військ і артилерії 58 ЗВА, а також іншими невстановленими досудовим розслідуванням особами, вчинив порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України,

зокрема передбачених ст. ст. 48, 51, 52, 57, 85 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол 1) від 08.06.1977, ст. 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є Додатком до IV Конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, що виразилося в умисному вчиненні нападу на цивільні об'єкти населених пунктів Нікопольського району Дніпропетровської області та цивільне населення, що не бере безпосередньої участі у воєнних діях, шляхом артилерійських обстрілів невибіркового характеру, які спричинили загибель та поранення цивільних осіб, руйнування та пошкодження цивільної інфраструктури.

Таким чином, громадянин РФ Суровікін Сергій Володимирович, 11.10.1966 р.н., обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, та порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, поєднаним з умисним вбивством, тобто вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1, 2 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

**Заступник начальника
відділу розслідування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту СУ
ГУНП в Дніпропетровській області
майор поліції**

Михайло ПОКАЛЕНКО

**«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Дніпропетровської обласної прокуратури**

Ігор ВАРЧУК